

COR BRUIJN

70 JAAR

- en verrijkend boek genieten. Er staat ook veel interessants in.
- En dan sluiten we deze kroniek met een vijftal bakvisromans, de over het algemeen zo onnozele en lege producten.
- 1724 Als vervolg op „Drie meisjes en een cafetaria” verscheen *Drie meisjes en een lord*, door *Sylvia Sillevius*. De jongedames komen op een kasteel in Engeland om een rustende krantenkoningin gezelschap te houden. Hun meer dan dwaze avonturen vormen de inhoud van deze pure luchtigheid.
- 1725 Luchtig en vlot, zonder hogere waarden, is ook *Kati in Amerika*, door *Astrid Lindgren*. De ouderloze Kati weet haar tante mee op reis te krijgen naar Amerika. New-York, Washington, maar ook het Zuiden en Minesota worden bezocht en de humoristische ontknoping volgt als tante in de strik valt waarvoor zij Kati wilde behoeden ... zij ontmoet een oude jeugdvriend die haar ten huwelijk vraagt. Een boek met veel humoristische episodes.
- 1726 En dan het boek *Morgen is alles anders*, door *L. van der Meer-Prins*. Anke, dochter uit een arbeidersgezin, wordt verliefd op een toekomstige landbouwingenieur. Na veel verdriet begrijpt ze dat zij met haar elementaire ontwikkeling niet bij hem past. Met haar schoolvriend Jurgen komt ze dan tot een gelukkig huwelijk. Een mooie roman, maar ... zonder God. Het boek *Carol gaat naar Broadway*, door *Helen Dore Boylston*, (een vervolg op „Achter de schermen” en „Carol in het zomertheater”) geeft een aardige kijk op de theaterwereld. De strijd om het bestaan is onbarmhartig op Broadway. Na een jaar van vergeefse pogingen en enkele tijdelijke baantjes brengt Carol het toch tot de gewenste rol, waarin ze ook succes heeft. De Zondagen dienen alleen om lang te slapen.
- 1727 Verhalen over meisjes, die in de journalistiek belanden, komen tegemoet aan wijdverbreide wensdromen. Maar als ze er dan ook nog met open armen worden ingehaald nadat ze op een middelbare school niet mee konden, kan toch licht de vicieuze cirkel ontstaan, dat de optimis-

17 Mei j.l. is de in 1883 te Wormerveer geboren Cor Bruijn 70 jaar geworden, een feit dat in de kolommen van de *Idil-Gids* wel extra gereleveerd mag worden. Deze geboren verteller en opvoeder, die van 1906-1916 te Laren werkte aan de bekende Humanitaire School en van 1916-1942 te Hilversum als hoofd van de school der Hilversumse Schoolvereniging, wijdt zich sinds 1942 uitsluitend aan de letteren. Zijn lange staat van dienst is tevens een lange staat van literaire activiteit: ruim 30 in boekvorm gepubliceerde werken. Romans voor volwassenen en boeken voor de jeugd. De groten hebben Cor Bruijn's stem verstaan, zoals die klinkt in *Muziekmeester Adriaan*, *Koentje van Kattenburg*, *Sil de strandjutter*, *Strijd om de Eenhoorn*, *Arjen*, *Wendelmoet* e.a., terwijl de jeugd genoten heeft van de *Keteltje*-trilogie, van *Rinke Luit*, *Teun Dammers*, *De dijken breken*, *Greetje en Groetje*, enz. en van dat grote, merkwaardige verhaal *De Zwerftocht van EggeJan Korse*, in 1952 verschenen als kroon op zijn levenswerk voor de jeugd, een boek vol romantiek, vaderlandsliefde en kennis van de Nederlandse grond en de Nederlandse eigenheid. De *Idil-gids* heeft indertijd uitvoerige aandacht aan dit boek geschonken, zodat we thans wel daarnaar verwijzen mogen (Dec. 1951).

Cor Bruijn 70 jaar. Memorabel feit, niet alleen voor Nederland, want ook het buitenland heeft hem ontdekt: hij is vertaald in het Fins, Zweeds, Noors, Deens, Frans, Italiaans en vooral Duits.

En deze vitale 70-jarige werkt nog volop: „Plannen heb ik gelukkig nog veel, ik voltooide juist een nieuwe roman, allerlei andere, teruggeschoven projecten beginnen nu weer op te dringen, maar ik laat me daar liever niet over uit. Ik ben zelf benieuwd, wat er uit mag groeien.”

Ook de volgende uitspraak willen wij onze lezers niet onthouden: „Wat mijn liefste boek is, kan ik moeilijk zeggen. Erg belangrijk is het ook niet. Belangrijker is of de jeugd er genoeg in kan vinden, voedsel voor hoofd en hart.”

Met een zo levenswijs en ervaren man als Cor Bruijn is het prettig van gedachten te wisselen, of liever: alleen maar te luisteren:

tische lectuur over dit bakvis-dorado nog maar méér naïeve gegadigden kweekt. Dit is echter ook het enige, dat op de roman *Secretaresse van de redactie*, door Jos van Duynen, valt aan te merken. Het verhaal vertelt, hoe Lieke Frenkel via het bedienen van telefoon en telex en het opnemen van brieven op de journalistieke karweitjes wordt losgelaten en, behalve aan de krant, ook in een toncelclub zeer vlot „carrière” maakt. Natuurlijk worden allebei de jonge verslaggevers op haar verliefd. Geen diepgang, maar door Lieke's aardig en loyaal karakter en haar grote collegialiteit toch een goede strekking.

1728

ANDERE LECTUUR

Bijzondere aandacht is een brochurettje van D. L. Daalder waard: *Het boek in de jeugdbeweging*. In de inleiding schetst de schrijver de verheugende bezinning op de betekenis van jeugdboeken. Daarna stelt hij de vraag: wat wil de jeugd lezen? Hij geeft dan het bekende schema van sprookjes tot wetenschappelijke geschriften, overeenkomstig het onderzoek van Charlotte Bühler. Vervolgens geeft hij een antwoord op de vraag waarom de jeugd lezen wil en wat ons opvoedingsdoel is: „bewust te maken, wat waar, mooi en goed is en in ons allen de kracht te ontwikkelen, deze waarden te handhaven en tot overwinning te brengen tegenover alle machten, die hen dagelijks bedreigen.”

1729

Voor de jeugdlectuur stelt hij 8 eisen en daarop aansluitend wijst hij enige boeken aan die aan die respectieve eisen voldoen. Practisch is ook de paragraaf: „Hoe krijg ik een bibliotheek?” allerlei waardevolle tips bevattend. En de brochure sluit met het zeer instructieve stukje „Hoe krijg ik mijn groep aan het lezen?” afgestemd op het doel waarvoor de Moderne

Jeugdraad tot de schrijver het verzoek richtte deze brochure te schrijven.

Er staat veel bekends en algemeen in dit geschriftje, maar het blijft een genoegzaam naar een zo deskundige als D. L. Daalder te luisteren. We bevelen alle jeugdleiders en -leiders dit boekje aan.

Gaarne vestigen wij de aandacht op een „moderne” hagiografie in de beste zin: niet te langdradig, niet te anecdotisch en met zuiver gevoel voor het essentiële, nl. *Philippus Neri*. De heilige van de humor, door *Doreen Smith*. De schrijfster weet voor deze heilige een belangstelling en bewondering te wekken, die al de levendigheid heeft van sympathie voor een grote tijdgenoot.

1730

Jongelui houden veel van reisverhalen. Ze kunnen terecht bij *Met fiets en tent naar de orient*, door *G. Monnik*, het relaas van een fietstocht van Oldenzaal naar Jerusalem. Het is een boeiend boek en de foto's zijn uitermate goed.

1731

Onder de eindexaminandi bestaat stellig belangstelling voor contemporaine geschiedenis. Lezen zij dan *De strijd om Europa*, door *Chester Wilmot*! Zonder overdrijving kan men dit boek een monument noemen voor hen, die Europa ontworsteld hebben aan de tyrannie van Hitler. De schrijver is een journalist van Australische afkomst, die oorlogscorrespondent van de B.B.C. was. Zijn indrukwekkend relaas omvat de periode tussen de vooravond van Duinkerken en de dramatische slotgebeurtenissen van de tweede wereldoorlog.

1732

J. W. Hofwijk is de auteur van *Canada*. Reis met onbekende bestemming. Voorzien van een fleurige band, mooie foto's en 2 kaarten, is dit boek zeer waardevol voor de a.s. emigrant, door de schat van ervaringen die hij er in aantreft. Maar ook de thuisblijver zal deze oorspronkelijke in *De Maasbode* verschenen reisreportages zeer onderhoudend vinden.

1733

ben we helaas niet. Wij wensen hem nog tal van gezonde, vruchtbare levensjaren.

L. v. d. H.

„Er verschijnt veel te veel op de jeugdboekenmarkt, te veel onbelangrijks althans. Het zal wel heel moeilijk zijn hier verbetering in te brengen. Van maatregelen van bovenaf verwacht ik niet veel. De uitgevers zouden veel zorgvuldiger moeten worden bij hun keuze, in het algemeen gesproken zouden ze gerust de onderste helft van het aangeboden kunnen schrappen. De bovenste helft zou daardoor meer kans krijgen, meer verkocht worden, met kans op minder risico en de goede auteurs zouden wat beter beloond kunnen worden.

Verder kan bij de opleiding van de boekverkopers veel meer aandacht aan het jeugdboek worden besteed; tot dusver blijft deze aandacht wel tot een minimum beperkt. Dit zelfde geldt voor de opleiding van de onderwijskrachten.

En tenslotte is er ook nog de voorlichting van het publiek. Vele ouders willen dolgraag een *goed* boek voor hun kinderen kopen, maar ze weten de weg niet. Steeds ruimere verspreiding van *Idil-Gids* en *Kleine Vuurtoren* en dgl. kan hier verbetering in brengen. Ook de radio kan van uitnemend nut zijn. Uitzendingen over kinderboeken acht ik cultureel niet minder belangrijk dan die van lectuur voor volwassenen. Luisterspelen voor kinderen kunnen het zelfde kwaad doen als de beruchte strips, nl. regelrechte opleiding voor de sensatiefilm. Dit laatste zeg ik onder de indruk van die afschuwelijke Monus, de man van de maan. U moogt dit gerust publiceren.”

Omdat het met jeugdlectuur te maken heeft, doen we dat ook maar. Meer ruimte om Bruijn's mérites uit te meten, heb-